

C 4de zondag van de advent
M. Assumpta
19 december 2021

Eerste lezing (Micha 5,1-4a)
Lezing uit de profeet Micha

De Heer heeft gezegd:
'Jij, Betlehem, bent wel één van de kleinste dorpen in Juda,
maar bij jou zal hij geboren worden,
die de leider van Israël zal zijn.
Hij stamt uit een ver verleden,
uit lang vervlogen dagen.'
Het volk wordt nu nog aan zijn lot overgelaten.
Maar daar komt een einde aan, wanneer de vrouw, die zwanger is, haar kind zal baren.
Dan zullen allen, die de ballingschap hebben overleefd,
terugkeren bij hun broeders in Israël.
Dan zal de nieuwe leider aantreden,
en in naam van God, de Heer, zal hij zijn als een herder voor het volk.
De glorie van God zal in hem zichtbaar zijn.
En de mensen zullen zich veilig weten,
omdat hij hun leider is.
Er zal vrede zijn.

Tweede lezing (Hebr 10,5-10)
Uit de brief aan de Hebreeënen

Broeders en zusters,
Hoor hoe Jezus Christus tot God bidt.
Hij zegt:
'God, Jij hebt van mij geen offergaven gevraagd.
Want brand- en reinigingsoffers kunnen je niet behagen.
Je hebt mij een lichaam gegeven.
En toen heb ik gezegd: Hier ben ik.
Zoals ook in de boeken geschreven staat:
als ik gekomen ben, is het om jouw wil te volbrengen.'

Hij begint dus met te zeggen:
'brand- en reinigingsoffers kunnen je niet behagen.
die wil je niet.'
Hoewel er in de wet staat dat ze gebracht moeten worden.
Maar hij voegt eraan toe:
'Hier ben Ik,
Ik ben gekomen om jouw wil te volbrengen'.
Jezus schaft dus het eerste af en zet het tweede in de plaats.
Als wij dus geheiligd worden,
dan is het doordat Jezus Christus zijn leven voor ons heeft gegeven.
Voor eens en voor altijd.

Evangelie (Lk 1,39-45)
Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland,

naar een stad in Juda.
Zij ging het huis van Zacharias binnen en begroette Elisabet.
Zodra Elisabet de groet van Maria hoorde,
sprong het kind, dat ze droeg, op in haar schoot.
Elisabet vol van Gods Geest,
riep uit:
'Van alle vrouwen ben jij de meest gezegende
en gezegend is ook de vrucht van je schoot.
Waarom heb ik het te danken
dat de moeder van mijn Heer naar mij toe komt?
Zie, zodra ik je groet hoorde
sprong het kind van vreugde op in mijn schoot.'

Ja, zij mag zich zalig achten,
omdat zij erin gelooft
dat werkelijkheid zal worden,
wat haar namens de Heer toegezegd is.

Homilie

Br en Z,

Het was een vast gegeven in de joodse geloofstraditie: de Messias, de redder van de wereld, zou een afstammeling zijn van koning David, een nieuwe David.
Zo stond het in de boeken.

David, de grote koning, stond immers in het geheugen van het joodse volk gebeiteld als één van de belangrijkste figuren uit hun geschiedenis.

Hij had twaalf stammen uit het midden oosten weten samen te brengen tot één natie, Israël; en hij had een machtige nieuwe hoofdstad gebouwd, Jeruzalem.

Nochtans was hij van kleine en eenvoudige komaf, een herdersjongen.

Maar hij had zich gaandeweg en op eigen kracht opgewerkt tot een internationaal erkende machthebber.

Over hem zijn veel verhalen neergeschreven in het boek Samuël. En verschillende daarvan zijn algemeen gekend.

Het verhaal bv. dat Samuël in Betlehem bij Davids vader Isaï kwam om een opvolger voor koning Saül aan te duiden en te zalven. En dat van de acht zonen niet de oudste zeven - sterke kerels - in aanmerking kwamen, maar de jongste, David, een kind nog, rossig van haar en met een prettig voorkomen.

Ook het verhaal hoe hij een goedgerichte kei tegen het voorhoofd van de Filistijnse kampvechter Goliath – een reus van een vent - had geslingerd en hem zo gedood had.

Van hem is ook onthouden dat hij – wanneer hij zijn stad Jeruzalem gebouwd had – danste voor de ark van het verbond toen die er in stoet werd binnengebracht.

Maar ook voor hem gold het gezegde: het zijn sterke schouders die de weelde kunnen dragen.

Naarmate David meer succes kende, genoot hij van zijn macht. Hij organiseerde een volkstelling om in cijfers uitgedrukt te zien hoe belangrijk hij wel was.

En ook zijn normbesef vervaagde.

Hij pakte aan met de vrouw van Uria, een van zijn legerofficieren, terwijl die aan het front was. De vrouw werd zwanger, en David zorgde ervoor dat Uria omkwam in de strijd, opdat zijn misstap verborgen zou blijven.

En dan kwam de profeet Natan en vertelde hem over een rijke man die voor een bezoeker geen van zijn eigen schapen wilde klaarmaken, maar daarvoor van een arme mens zijn enige lammetje ontnam.

En toen David zegde: 'die moet gestraft worden', antwoordde Natan hem: 'jij ben dat zelf.'

Die, en nog andere verhalen, tekenen David als twee heel verschillende persoonlijkheden: de David van Bethlehem, en de David van Jeruzalem. Enerzijds de herdersjongen, spontaan en eerlijk. Anderzijds de machthebber, zelfvoldaan en wellustig.

Op welke David zou de Messias dan moeten lijken?

De profeet Micha is daar duidelijk in.

De Messias zal uit Bethlehem komen, een der kleinste dorpjes van Juda.

Hij zal een herder zijn. En er zal vrede zijn.

Ja, het is van daar dat de redding zou komen. Niet van Jeruzalem, het symbool van machtsstrijd en heerszucht, waar brand- en reinigingsoffers worden opgedragen, zoals we lazen in de tweede lezing.

Neen, de toekomst van de wereld ligt in handen van kleinen en eenvoudigen, van herders die zeggen: 'hier ben ik, wat kan ik voor je doen?'

En zo zijn we weer aanbeland bij de kleine goedheid, waarmee we drie weken geleden de advent zijn ingestapt.

We stonden eerst stil bij de hardheid van onze wereld, en vroegen ons af hoe we daar verandering in kunnen brengen. Niet met hard tegen hard, maar met de zachte kracht van kleine goedheid.

Iedere zondag week beluisterden we het verhaal van de herder Akiva, die het had over wat we hier vooraan kunnen lezen: *'De druppel holt de steen niet door geweld, maar slechts door steeds te vallen.'*

Het is door mensen, die in eenvoud en bescheidenheid, goed doen aan hun medemensen, dat de hardheid van de wereld doorbroken kan worden.

Met deze boodschap is 2000 jaar geleden dat kind geboren in het kleine dorpje Bethlehem.

En als ik dat nog even mag concreet maken met een bericht uit het nieuws van deze week: De titel luidde: 'Achtienjarige overleden in Brusselse politiecel.'

Het bleek een jongen te zijn zonder geldige verblijfspapieren, zonder middelen van bestaan, zonder familie in ons land. Van waar hij afkomstig was, en hoe hij heette weet men niet.

Hij was zondag aangehouden op verdenking van een kleine diefstal.

Ik heb mij proberen voor te stellen wat er juist gebeurd is.

'Een kleine diefstal'.

Zou het een brood zijn geweest, of iets anders om te eten? Want die jongen zal wel honger gehad hebben. En daarvoor moest hij in de politiecel.

De dag erna is hij er overleden.

En ik dacht: zou het niet kunnen dat het er voor die jongen heel had uitgezien als hij door een goede mens zou opgemerkt zijn geweest, die hem een brood zou gegeven hebben, zodat hij er geen moest stelen?

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.